

Pernille Vermunds tale ved Nye Borgerliges årsmøde

Taler

Pernille Vermund
Partiformand for Nye
Borgerlige

Dato

30. oktober 2021

Sted

DGI-huset, Vejle

Den 17. oktober var det seks år siden, vi holdt stiftende generalforsamling i Nye Borgerlige.

I dag er vi landets tredjestørste parti målt på antallet af medlemmer.

En enorm fremgang på kort tid.

950 af jer er mødt op i dag.

Aldrig har vi været så mange til et årsmøde. Aldrig har vi været så mange medlemmer.

Det er så stærkt. Det er så flot. Tak.

Vi er blevet en stærkere stemme ude blandt danskerne.

Nye Borgerlige er også blevet en stærkere stemme inde på Christiansborg.

Vi er fire medlemmer af Folketinget, og der er et blodrødt flertal. Men man har lagt mærke til vores fremgang.

Man har lagt mærke til, at vi er stærke på medlemmer, og man har lagt mærke til, at vi samtidig har haft en kraftig fremgang i de meningsmålinger, som journalister og de andre partier går frygteligt meget op i.

Opgaven for os alle sammen – både jer ude lokalt og os inde i København - bliver at bruge vores stærkere stemme til at få indflydelse.

Til at få løst udlændingepolitikken fra bunden og til at få trukket Danmark i en mere borgerlig retning.

Vi sagde allerede før, vi kom i folketinget, at vi bestemt ikke ville sidde i et hjørne med korslagte arme og surmule.

Nye Borgerlige har aldrig været et protestparti.

Vi har stiftet Nye Borgerlige for at få problemerne løst – ikke bare for at råbe op.

Med en stærkere stemme allerede nu og med flere mandater efter et folketingsvalg, er det vores opgave at omsætte danskernes opbakning - og de mange tusinde medlemmers enorme engagement - til indflydelse.

Vi skal have overbevist et flertal af danskerne om, at vores tre ufravigelige krav om at få løst udlændingepolitikken fra bunden er helt nødvendige og et udtryk for sund fornuft.

For nyligt sad jeg i et godt selskab med en kær ven. Vi talte politik. Og jeg vidste allerede, før vi åbnede samtalen, at han politisk ligger et stykke til venstre for mig – måske nærmere radikalt.

Ja, sådan nogle venner har jeg altså også ... ;-)

Midt i samtalen sagde han:

”Der er jo ikke noget af det, du siger, jeg ikke er enig i. At stille krav til udlændinge om, at de skal forsørge sig selv og overholde vores lovgivning er sund fornuft. Og selvfølgelig bør al religion – også islam – holdes privat. Det er måske mere måden, I siger det på... Tonen altså...”

Så var vi der igen. Tonen i debatten.

Det gør mig faktisk lidt trist, at det altid strandes der.

Der er danskere, der hver dag må leve med trusler, vold og chikane, fordi måden

vi taler om problemerne på, åbenbart stadig er vigtigere for - selv gode folk som min kære ven - end det er at få bugt med problemerne.

Kampen for danskernes ret til at færdes trygt i vores eget land.

For jøders ret til at forsamles frit uden massiv politibeskyttelse
For homoseksuelles ret til at gå hånd i hånd uden at blive truet
For velintegrerede indvandreres ret til at leve efter danske værdier uden at blive chikaneret med, at de er for danske
Og for indvandrerbørns ret til at vokse op uden vold i hjemmet.

Den kamp, den må andre tage. Og helst uden at støje for meget.

Det lader til at være essensen i budskabet, når der stadig er folk – der som selvudnævnte tonemestre - fejer alle argumenter af bordet med ”tone-kortet”.

Jeg erkender, at når debatten bliver ophedet, så kan tonen blive hård – også somme tider for hård. At vreden over, at problemerne med uintegrerede indvandrere ikke bliver løst, kan være svær at holde tilbage – også for mig.

Og personligt hader jeg, at det overhovedet er kommet så vidt - at politikerne har påført Danmark de problemer, vi i dag står med i dag.

Men det nytter ikke at lade som om, at problemerne går væk af sig selv. Det gør de ikke. Problemerne skal løses. Fra bunden. Nu.

Vi skylder hinanden at passe på Danmark. Og vi har som fællesskab et ansvar for, at vi ikke graver grøfterne dybere med udskamninger om, at det er ’gode’ og ’onde’ mennesker, der står på hver sin side af den politiske uenighed.

Langt de fleste danskere er jo grundlæggende gode. Men vi har ikke alle samme viden og erfaringer.

Og når man tilbringer sit liv langt væk fra problemernes kerne og ikke kender de grupopvækkende tal, der klart dokumenterer skaderne på vores frie og trygge samfund, så kan det selvfølgelig være svært at forstå problemernes omfang.

Og så lyder det måske uforståeligt hårdt, når man taler om den undertrykkende voldskultur, som følger med migrationen fra de muslimske lande.

Men tallene er klare. Konsekvenserne af politikernes svigt af danskerne gennem årtier viser sig i stigende grad, når man kigger i statistikkerne.

Der er sket permanente skader på samfundet, som det vil tage mange år at rette op på.

Fra 1980 til 2020 har ikke-vestlige indvandrere og efterkommere samt børn af ikke-vestlige efterkommere stået for næsten 70 % af den samlede befolkningstilvækst.

Danskere har kun stået for 3 % af befolkningstilvæksten i samme periode.

Og nej, det er naturligvis ikke alle indvandrere og efterkommere fra de muslimske lande, som aktivt modarbejder vores frihed og fællesskab.

Men alt, alt for mange gør. Og lader vi den udvikling fortsætte, vil skaderne på det danske samfund vokse år for år – og vi ender i en situation, hvor der ingen vej er ud af problemerne.

Så rinder tiden ud.

Det må ikke ske. Det vil vi ikke lade ske.

Mange partier i Folketinget har efterhånden erkendt problemerne.

Ikke på venstrefløjen og ikke hos Radikale Venstre. Der lever man stadig i et fatamorgana om det multikulturelle samfund, hvor alle drikker café latte og kalder hinanden Bro.

Men på den borgerlige side og ret langt ind i Socialdemokratiet ved man godt, at asylsystemet er inhumant og dysfunktionelt - og at det gør ubodelig skade på vores samfund, at vi ikke selv bestemmer hvem, der lukkes ind i vores land.

Man har også erkendt, at det er uholdbart, at vi blindt følger afgørelser fra

udenlandske domstole, som igen og igen går imod de udvisningslove, som Folketinget vedtager.

Vold, voldtægt, røveri, bedrageri – ja, en udlænding kan næsten gøre hvad som helst her i landet og stadig blive beskyttet af en konvention, der tager større hensyn til forbryderen end til ofret.

De ved det godt - både i Venstre, hos Konservative og som sagt også langt ind i Socialdemokratiet.

Og de ved også godt, at alt for mange af dem, de har lukket ind, overhovedet ikke deler vores værdier.

At alt for mange indvandrere fra de muslimske lande foretrækker at leve efter deres egne islamiske normer, hæve offentlig forsørgelse og udvikle deres eget system i en parallel økonomi og i et parallelt samfund løsrevet fra det danske.

De ved det godt alt sammen.

De ved også godt, at Danmark ikke kan holde til det i længden.

Vi kan se til Sverige. Vi kan se til Frankrig. Det kan blive meget værre.

Og det vil blive meget værre, hvis de partier, som rent faktisk har erkendt problemerne, fortsat nægter at løse dem.

Og det gør de – stadigvæk. Nægter. Hvorfor mon?

Der er, så vidt jeg kan se, to forklaringer på de andre partiers irrationelle og landsskadelige angst for at gribe fat om nældens rod og løse udlændingepolitikken fra bunden.

For det første oplever de truslen om udskamning fra det lille, men højtråbende mindretal af danskere, der er i kredsløb om det kulturradikale parnas i medie- og kulturverdenen.

Twitter-segmentet kalder jeg det.

For det andet har de andre partier i Folketinget – bortset fra DF - et absurd og grotesk forhold til internationale konventioner.

Andre lande i Europa indtager regelmæssigt standpunkter, der afviger fra konventionerne. En hel del andre europæiske lande har fået domme imod sig, som de af egeninteresse eller af respekt for egen lovgivning vælger at sidde overhørig.

Men ikke i Danmark.

Af en eller anden grund har konventionerne fået kultstatus i Danmark. Konventionerne er blevet en dansk form for sharia, som hverken må anfægtes eller modsiges.

De er blevet til hellige skrifter.

I min analyse kommer vi ikke tættere på at redde Danmark og få løst udlændingepolitikken fra bunden, før:

Vi får vaccineret de andre partier i den borgerlige lejr mod twitter-segmentets højtråbende og kyniske udskamning og får nedbrudt konventionernes kultstatus i Danmark. Det er to kæmpeopgaver at påtage sig som et lille parti. Men der er ingen genvej. Det er absolut nødvendigt. Der er kun os til at løfte opgaven. Ingen andre vil gøre det.

Så det klarer vi. Sammen.

I sidste weekend fik det højtråbende twitter-segment en afklapsning af danskerne.

Vermund-øllen kom på markedet, og Thisted Bryghus blev mødt med en shitstorm på twitter.

Det lille bryggeri i Nordjylland blev udskammet, hånet og truet med boykot, fordi de formastede sig til at sætte en Nye Borgerlige etiket på én af deres øl.

Bryggeriets direktør blev skræmt fra vid og sans. Det bebrejder jeg ham ikke – twitter-segmentet kan være ekstremt tyranniserende, når de først går i gang. Men han tabte desværre fatningen og tog en rigtig dårlig beslutning.

Han valgte at bøje sig for twitter-segmentets udskamning og trusler. Det skulle han ikke have gjort.

For her viste danskerne, at de havde fået nok.

Bryggeriets knæfald for det lille højtråbende mindretal på twitter medførte en endnu større shitstorm på et andet socialt medie – Facebook.

Dagen efter trådte bestyrelsen i Thisted Bryghus sammen og blæste til retræte. Vermund-øllen fra Thisted tappes igen fra hanerne.

Den vil i de kommende uger blive distribueret rundt i hele landet og vil forhåbentligt være med til at løfte stemningen til mange selskabelige sammenkomster fra nu og frem mod jul.

Herfra skal der lyde et skål.

Hvad kan det borgerlige Danmark lære af den historie? Det borgerlige Danmark kan lære, at man skal lytte til danskerne.

Man skal ikke lytte til det intolerante mindretal på Twitter, som forsøger at sætte sig på de rigtige meninger og kynisk udskammer folk med andre holdninger. Det skal stoppes.

Meningstyranniet gennem udskamningen har nemlig vist sig effektiv. I alt for mange år har alt for mange bøjet nakken og ladet sig kyse af den politiske korrekthed, af den gruppe i samfundet, som mener at have monopol på de rigtige meninger.

De, som mener og højlydt forlanger at blive anerkendt som de gode, mens de uden blusel stempler folk med andre holdninger som onde.

Er man kritisk over for indvandrere, der vender vores værdier ryggen eller direkte modarbejder dem, udråbes man som racist.

Er man kritisk over for ulandsbistand, der ifølge forskere i bedste fald er spild af penge i værste fald er decideret kontraproduktiv, kalder de én egoistisk og ond.

Er man kritisk over for klimaloven, der koster milliarder af danske skatte kroner uden at 70-procents-reduktionen overhovedet kan måles i atmosfæren, bliver man kaldt klimabenægter og skyld i jordens undergang.

Er man en dansk landmand, der målt på dyrevelfærd, udledning af drivhusgasser, miljøpåvirkning og effektivitet de facto er blandt verden bedste fødevarereproducenter, så er man i deres øjne pr. definition dyrplager og storforurener.

Der er simpelthen ingen nedre grænse for twitter-segmentets forsøg på udskamning af mennesker med andre holdninger og anden levevis.

Og det smitter af på omtalen i medierne. Det sætter sig i den offentlige mening, som den udtrykkes fra toppen af samfundet.

Det skal vi ikke finde os i længere. Det behøver vi ikke finde os i længere.

Danskerne kan sige fra. Det gjorde vi i sidste weekend. Og vi gør det også i dag.

Og det er også det, som det borgerlige Danmark skal bide mærke i. Hvem er det, der har ophøjet konventionerne til kult? Hvem er det, der har gjort konventionerne til dansk sharia?

Det er ikke danskerne. Danskerne har et fornuftigt forhold til internationalt samarbejde. Det er godt at arbejde sammen, men samarbejde skal jo være til gavn for begge parter – ikke kun for den ene.

Og de fælles spilleregler skal være baseret på sund fornuft. Det er alt for mange af de afgørelser, der lægges ned over Danmark af udenlandske domstole, ikke.

Næh, det er politikerne selv, der i årenes løb har tillagt konventionerne større og større betydning.

Det er nærmest med tilbageholdt åndedræt, at udlændingeministeren vover at

sige, at regeringen skam vil udfordre konventionerne.

Udfordre konventionerne? Men kære menneske. Konventionerne er bare nogle retningslinjer for samarbejde mellem en gruppe lande.

Nogle retningslinjer, som engang blev skrevet ned på papir. Dem kan man udtræde af, eller de kan skrives om. Der er ikke noget helligt over dem.

Det er ikke konventionerne, man skal udfordre. De er ingenting i sig selv. Det er monopolet på de rigtige meninger, der skal udfordres. Det er meningsmonopolet, der skal brydes.

Når den aktivistiske og politiserede fortolkning af konventionerne strider mod flertallets vilje og den sunde fornuft, så skal fornuften selvfølgelig sejre.

Så skal man ignorere godhedsindustriens højtråbende mindretal.

Det danske Folketing skal ikke kaste folkestyret under bussen, fordi man har bildt hinanden og sig selv ind, at konventionerne er hellige skrifter. Det er de ikke.

Hvis der er noget, der trænger til at blive ophøjet, så er det det danske folkestyre.

Intet over og intet ved siden af folkestyret.

Mette Frederiksen vandt valget i 2019, fordi hun bildte danskerne ind, at hun var den kvinde i Danmark, som ville løse udlændingepolitikken fra bunden.

Meget rigtigt havde hun set, at regeringer ledet af Venstre og med DF som støtte op gennem 00'erne og 10'erne var gode til lappeløsninger og symbolpolitik.

Og så heller ikke til meget andet.

For de to store partier DF og V's parløb løste ikke problemerne. De evnede kun at forsinke den negative udvikling, så vi trods alt ikke har svenske tilstande endnu.

I 2015 svigtede DF og Lars Løkke Rasmussen totalt, da de sad på hænderne,

mens migranter væltede ind over grænsen og op ad vores motorveje.

Kort efter lovede Mette Frederiksen danskerne at gribe det anderledes an, hvis hun fik magten.

Det var i og for sig både godt og modigt, at en socialdemokratisk statsministerkandidat turde sige det, som mange socialdemokrater før hende havde vejet tilbage fra.

Mattias Tesfaye beskriver i sin bog 'Velkommen Mustafa – 50 års socialdemokratisk udlændingepolitik', hvordan de socialdemokrater, der allerede tidligt påtalte de store problemer med indvandringen fra de muslimske lande, fik mundkurv på af toppen i partiet eller ligefrem blev udskammet som racister.

Og han beskriver, hvordan DF af samme årsag voksede sig store på Socialdemokratiets bekostning.

Med Mette Frederiksen fik tonen – formentlig godt hjulpet på vej af udsigten til at trække stemmer hen over midten – en anden lyd.

Der skulle sættes en stopper for spontan asyl. Asylansøgere skulle anbringes i lejre i udlandet. De skulle slet ikke til Danmark.

Hun lovede også, at det skulle være slut med, at de muslimske indvandrere i ghettoerne levede af danskernes penge og hævede kontanthjælp år efter år. De skulle arbejde 37 timer om ugen.

Og hun lovede opstramninger i udvisninger af kriminelle udlændinge.

Hvordan er det så gået? Det er gået rigtig skidt.

Det lovede Asylstop ligner mere og mere et fatamorgana, som ikke engang udlændingeministeren selv lader til at tro på.

Der er ikke nogen asylejr i udlandet. Og Socialdemokratiet stemte nej til Nye Borgerliges forslag i Folketinget om stop for spontan asyl.

Jeg har svært ved at finde anden forklaring, end at Mette Frederiksen ikke har viljen til at gøre det, hun lovede danskerne.

For havde hun haft viljen, så havde hun gjort det.

På alle andre områder viser hun jo, at hun vil have sin vilje og som oftest får det.

Døde mink i milliontal og langstrakte corona-restriktioner taler et tydeligt sprog om en statsminister, der nok forstår at sætte sin vilje igennem, hvis hun vil.

Regeringens nye forslag om 37-timers arbejdspligt til gengæld for kontanthjælpen er ved at udvikle sig til en joke.

Heller ikke her er Mette Frederiksen i nærheden af at opfylde sit løfte til danskerne. Det blev slået stort op i medierne. Det er hun god til, statsministeren.

Nu viser det sig, at kun en brøkdel af indvandrerne på kontanthjælp vil blive mødt med sanktioner, hvis de ikke udretter noget.

De kan frit vælge, om de skal på kursus eller på arbejde. De kan melde sig syge uden lægeattest, og de kan søge fritagelse på 100 måder.

Desuden har man lagt opgaven i de håbløse jobcentre, som nu skal oprette nye IT-systemer, have flere sagsbehandlere og efteruddanne de eksisterende i nye komplicerede regler.

Det kommer aldrig til at virke. De indvandrere, der har været uden arbejde i flere år, vil jo ikke arbejde.

Virksomhederne skriger på arbejdskraft, og alligevel er mere end halvdelen af alle herboende kvinder i alderen 30-59 år fra Syrien, Libanon, Somalia, Irak, Afghanistan og Jugoslavien fuldtidsmodtagere på offentlig forsørgelse. Mere end halvdelen!!! Og mange har været det i årevis.

Hvis de ville, havde de taget sig et arbejde for længst. Så havde de oparbejdet nogle kompetencer, der ville give dem værdi på arbejdsmarkedet. Det har de ikke gjort. For det passer dem ikke.

Man kan ikke integrere mennesker, der ikke ønsker at blive integreret.

Den uintegrerede andel af indvandrerne, som vi har forsørget i årevis, deler ikke vores værdier. Og de kommer heller ikke til det.

Hvorfor er det for politikere og godtfolk på venstrefløjens så svært at forstå?

Integration er et personligt ansvar – det er ikke og skal ikke være en offentlig opgave.

Den enkle løsning er også her den bedste – og måske også den eneste løsning.

Udlændinge, der ikke forsørger sig selv eller forsørges af andre, skal have inddraget deres opholdstilladelse.

Det gælder allerede for udlændinge, der kommer hertil fra fx USA, Japan, Australien, Thailand og Filippinerne.

Hvorfor gælder det ikke for udlændinge, der kommer fra Irak, Somalia, Marokko, Syrien og Libanon?

Fordi politikerne i snart 40 år uden at blinke har tildelt opholdstilladelser på baggrund af en udlændingelov, der først gør migranter til flygtninge og sidenhen flygtninge til indvandrere.

Det er dér, hunden ligger begravet. I udlændingeloven. Men en lov vedtaget i Folketinget er ikke en naturlov.

Den kan ændres med simpelt flertal, hvis modet og viljen til at gøre det rigtige og nødvendige er til stede.

Desværre lader Mette Frederiksen hverken til at have modet eller viljen.

Til gengæld er hun verdensmester i socialdemokratisk bull-shit-bingo.

Hun har det bedst med at tegne store luftkasteller op for Danmark. 'Vi kan mere', som hun ynder at sige.

Ja, det er en underdrivelse Mette Frederiksen. Som statsminister burde DU kunne meget mere.

Indtil nu har du udrettet absolut intet af det, du lovede danskerne at gøre ved udlændingepolitikken før valget.

Og når det kommer til at udvise flere af de kriminelle udlændinge, bliver det heller ikke til noget.

To udenlandske statsborgere blev tidligere på året dømt i byretten for et helt enormt antal kriminelle forhold. 794 anklager blev læst op i retten, herunder en voldtægt af en kun 14-årig pige.

Mens den ene voldtog, optog den anden en video af det, som de delte med andre. Blev de udvist?

Nej. Den ene af voldtægtsforbryderne blev, men den anden fik blot en advarsel.

Det ville være i strid med EU's opholdsdirektiv, sagde dommeren.

Hvad sagde statsministeren?

'EU's opholdsdirektiv har aldrig været tænkt som en ret til at voldtage'

Ja, det sagde hun til mig i folketingsalen.

Hvad har Mette Frederiksen så gjort ved det? Absolut ingenting.

Kommer hun til at gøre noget?

For eksempel at sætte dansk ret over afgørelser fra udenlandske domstole i Strasbourg?

Eller meddele EU, at her i landet er beskyttelse af mindreårige piger mod voldtægt vigtigere end arbejdskraftens fri bevægelighed?

Nej. Ingen af delene har hun gjort. Ingen af delene kommer hun til at gøre.

Hun virker ærligt talt ligeglad.

Det er åbenbart vigtigere at holde sig gode venner med kammeraterne i EU, end det er at stå op for den unge danske pige.

Sådan er magt, når den sætter sig i mennesker og bliver grim.

Den kæmper vi imod. Sammen.

At løse udlændingepolitikken fra bunden bliver af vores modstandere ofte fortolket som en modstand mod udlændinge i Danmark.

Det er helt forkert.

Der er ikke noget galt med udlændinge.

Vi har brug for udenlandsk arbejdskraft, og masser af udlændinge bidrager positivt til både samfundet og økonomien.

En indvandrer med oprindelse i et vestligt land bidrager i gennemsnit med 20.000 kroner om året netto til samfundet, når man har trukket udgifter til offentlig service fra.

Men en indvandrer fra et ikke-vestligt land koster i gennemsnit samfundet 31.000 kroner om året.

Der er altså en direkte gevinst for samfundet på 51.000 kroner om året ved at sende en af de mange udlændinge fra de muslimske lande, der ikke forsørger sig selv, ud og i stedet give hans lejlighed i Vollsmose til en arbejdsvillig udlænding fra et vestligt land.

Man kunne også give den til en filippiner, thailænder eller vietnameser. Dem har vi yderst sjældent problemer med.

I går kunne vi i Ekstra Bladet læse om en kok fra Filippinerne, der blev udvist, fordi han var for dygtig til sit job som kok.

Han har arbejdet over hele verden og også på en dansk Michelin-restaurant.

Men i hans nye job vurderer myndighederne, at han er overkvalificeret, og så bliver hans arbejds- og opholdstilladelse inddraget.

En udlænding bliver udvist, fordi han er overkvalificeret?

Det er helt groteske afgørelser, der kommer ud 25 års lappeløsninger.

Udlændingeloven åbner simpelthen porten for de forkerte; migranter fra de muslimske lande, der ikke vil integrere sig i Danmark og tage vores værdier til sig.

Og samme lov smider de gode ud. Fuldstændig tåbeligt.

Tallene taler deres tydelige sprog.

Med migrationen fra de muslimske lande følger den islamiske voldskultur.

Ikke-vestlige indvandrere og efterkommere udgør knap 9% af befolkningen.
Men:

25 procent af samtlige registrerede bandemedlemmer i politiets efterretningsdatabase er ikke-vestlige efterkommere.

29 procent af sagerne hos ungdomskriminalitetsnævnet handler om børn af indvandrere.

Ikke-vestlige indvandrere og efterkommere udgør 45% af voldtægtsdømte.
Og hele 94 procent af dømte bandemedlemmer har indvandrerbaggrund.

Det er gruopvækkende tal. Det er ødelæggende for vores trygge og frie samfund.

Vi er nødt til at få en fornuftig debat om udlændinge i Danmark.

Et lands udlændingepolitik skal selvfølgelig være til fordel for landets egen befolkning – først og fremmest.

Udlændinge i Danmark skal være en økonomisk fordel for samfundet.
De udlændinge, vi lukker ind, skal selvfølgelig dele vores grundlæggende værdier
og kunne bidrage med nye input, viden og ideer.
Og udlændinge skal overholde vores love.

Politikerne ved godt, at udlændingepolitikken langt, langt fra, opfylder disse
simple målsætninger i dag.

Men i stedet for at erkende, at det er galt, angriber de os, der påpeger fejlene.

Den yderste venstrefløj kalder os racister.

Lars Løkke Rasmussen kalder os ekstreme.

Sådan er niveauet. Sådan er det blevet dikteret af det højtråbende twitter-
segment.

Men det behøver vi ikke finde os i. Vi tolerer ikke racisme i Nye Borgerlige. Vi
tolererer ikke vold og opfordringer til vold.

Derfor smider vi også konsekvent dem ud af partiet, der giver udtryk for den
slags.

Mennesker, som har forvildet sig ind, selvom de slet ikke hører til her.

Vi siger tingene, som de er, og det falder naturligt nok nogen for brystet, som
ikke kan lide at høre sandheden.

Vi underbygger med tal og fakta.

Vi anviser løsninger, der er demokratiske, fornuftige og gennemførlige.

Sådan er vi – og det kommer vi aldrig til at lave om på.

For os i Nye Borgerlige er udlændingepolitikken ikke en kamp imod noget.

Det er en kamp for noget.

Det er en kamp for noget dyrebart. Noget smukt og noget enestående.

Det er en kamp for, at vi som folk i vores eget land kan bestå og leve efter de værdier, der binder os sammen.

Værdier, der er udviklet og forfinet gennem generationer, og som har skabt fundamentet for et af verdens bedste lande.

Det er en kamp for et Danmark, hvor danskerne bestemmer mere selv. Hvor den danske kultur lever og udvikler sig. Hvor tryghed og velstand følges ad.

Et land. Danskernes land. Danmark.

Politikerne skal bestemme mindre. Danskerne skal bestemme meget mere selv. Også over flere af deres egne penge.

Sådan står der i første linje i PLANEN for et mere borgerligt Danmark, som vi offentliggjorde den 8. august i år.

For os i Nye Borgerlige er det dér, skillelinjen går i dansk politik.

Mette Frederiksen og hendes regering står på den modsatte side af den linje. Hun vil bestemme mere – og synes, at danskerne skal bestemme mindre selv.

Under corona oplevede vi i stigende grad, hvordan magten steg den socialdemokratiske statsminister til hovedet.

Det kulminerede i november, hvor regeringen besluttede at aflive alle danske mink, lukke et helt erhverv og påføre danske skatteydere en regning på 19 milliarder kroner - uden at have loven på sin side.

Jeg har tit tænkt på, hvordan det mon opleves, når man sidder med magten. Føler Mette Frederiksen sig hævet over loven, eller skammer hun sig over sit magtmisbrug?

Hvis hun skammer sig, så er hun god til at skjule det.

Hun klør bare på, som om intet var hændt.

Hvis hun kan vinde næste valg, bliver hun formentlig aldrig stillet for en dommer for sit magtmisbrug.

Minkskandalen vil blive forældet, hvis hun kan bestikke venstrefløjen til holde hende fri for retsforfølgelse fire år mere.

Det er grim magt, når den er grimtest.

Og en rigtig god grund til at få danskerne overtalt til at flytte deres stemme til os ved næste valg.

Mette Frederiksens taburet skal væltes næste gang.

Det kæmper vi for. Sammen.

En granskningskommission arbejder nu på at finde frem til, hvem der tog de ulovlige beslutninger.

Mit håb er, at det lykkes at finde sandheden, selvom ingen i magtkorridorerne rutter med den - og selv om man i Statsministeriet febrilsk sletter alle spor af SMS'er.

Det er mit håb, at der vil være politikere i venstre side i folketingssalen, som trods alt vil have integritet nok til at sige fra, hvis udåden og lovbruddet dokumenteres.

Det er ikke blot et håb om retfærdighed til minkavlerne. Det er i mindst lige så høj grad mit håb om retfærdighed til folkestyret.

Folkestyret har fortjent bedre end en regering, der regerer uden for loven.

At regeringen hele tiden vil bestemme mere over danskerne, mærker vi efterhånden rigtig mange steder.

Nu er det staten - og ikke forældrene og den unge selv - der vælger gymnasium.

For staten bestemmer, at det er bedre at blande dig med nogen, du ikke kender, end at du kan gå i skole med dine venner.

Sådan er loven blevet, fordi regeringen mener at vide, hvad der er bedst for dig – bedre end du selv ved det.

Boligministeren vil tvinge byer og kommuner til at bygge, hvad han siger. For Kaare Dybvad er idealet, at hele Danmark skal ligne Hvidovre Kommune.

Ikke at der er noget galt med Hvidovre, men det er jo ikke sikkert, at alle vil bo lige sådan.

Det vil han så bruge ti milliarder kroner på at virkeliggøre. Ti milliarder af andre menneskers penge, vel at mærke.

Og den ræverøde minister Astrid Kragh ville gøre det forbudt at drive private opholdssteder for socialt udsatte under den totalt imbecile overskrift: ”Man må ikke tjene penge på velfærd”.

Astrid Kraghs aggressive attentat på de private tilbud var rendyrket socialistisk ideologi.

Så rødt som et smældende flag den 1. maj.

Nu gik det ikke så galt, men lur mig. Socialisterne har ikke givet op.

Nye Borgerlige har et meget bedre tilbud til danskerne:

Frihed og tillid.

Vi vil have mange flere friplejehjem ude i kommunerne.

Vi vil give vuggestuer, børnehaver og skoler frihed til selv at bestemme.

Kernevelfærden skal stadig betales over skatten, men pengene skal følge borgerne, og et naturligt mix af private og selvejende institutioner skal fremme innovation, kreativitet og kvalitet.

En offentlig service baseret på frihed og tillid vil tilmed blive billigere end som i dag under rigid offentlig kontrol.

Socialdemokratiets ønske om at svække de private institutioner handler nemlig slet ikke om at passe på pengene, som Astrid Kragh påstår. Det handler i al sin enkelhed om magt over danskerne.

En grim magt.

En grim magt, som vi skal vælte af pinden ved næste valg.

Det kan vi godt, hvis vi i den borgerlige lejr kan enes om, hvad vi vil tilbyde danskerne i stedet.

Og vi har i den grad brug for et borgerligt sammenhold. En borgerlig kulturkamp. En borgerlig renæssance.

Danmark har brug for borgerlige politikere, der er deres borgerlighed bekendt.

Vi har ikke brug for en borgerlighed, der bare er en dårlig kopi af Socialdemokratiet.

Vi har givet vores bud.

Som jeg nævnte tidligere, er overskriften i PLANEN for et mere borgerligt Danmark, at politikerne skal bestemme mindre. Danskerne skal bestemme meget mere selv – også over flere af deres egne penge.

Det er deri, borgerligheden ligger.

Vi lever i landet med verdens højeste skattetryk. Men har vi verdens bedste offentlige service? Nej.

Politikernes manglende respekt for de ansattes faglighed og borgernes frie valg har skabt et monster af en velfærdsstat.

Centralisering, ensretning og detailregulering æder ressourcerne i den borgernære kernevelfærd.

Tag nu førskoleområdet. Vi er et af de lande, der bruger allerflest penge på børn i vuggestue- og børnehavealderen.

Alligevel har pædagogerne så lidt tid til børnene, at vi som forældre ofte føler en knugen i maven over at aflevere vores små børn, når vi skal på arbejde. Hvordan kan det hænge sammen?

Det kan det, fordi de ansatte i daginstitutionerne kun bruger halvdelen af tiden sammen med børnene. Kun halvdelen...

Resten af tiden går til alt muligt andet; dokumentation, administration og møder...

Tænk, hvor mange ekstra timer pædagogerne kunne have med børnene, hvis de fik frihed til at gøre det, de brænder for. Det, de er uddannet til.

Der mangler ikke penge i det offentlige. Der mangler frihed og respekt for de ansattes faglighed.

Vi vil over en bred kam skære politikerne ud af ligningen. Danskerne skal have bedre mulighed for at indrette sig, som det passer bedst for den enkelte familie.

Staten og politikerne skal koncentrere sig om det overordnede og overlade det meste til danskerne selv.

Der er tre forudsætninger, som skal være på plads, for at vi kan komme den vej med et borgerligt flertal.

Færre love

Enklere regler

Lavere skatter og afgifter

Færre love og enklere regler er helt nødvendigt, hvis danskerne skal have lov at bestemme mere selv.

Det er beskæftigelsesområdet og de kommunale jobcentre et glimrende eksempel på.

Love og regler, der styrer det enorme kompleks, fylder i dag 29.000 sider og vejer over 145 kilo, hvis man printer det ud på almindeligt A4-papir.

Jobcentrene koster fem milliarder kroner om året alene i administration. Og de får ikke folk i arbejde – altså lige med undtagelse af de 12.000 medarbejdere, der er ansat i jobcentrene.

Til gengæld pisker og plager man de syge og nedslidte rundt i systemet. Hundrevis af danskere dør imens - eller umiddelbart efter - at de har været i ressourceforløb.

En bunden opgave for et borgerligt flertal:

Jobcentrene skal lukkes.

De syge og nedslidte skal hjælpes af et uafhængigt lægefagligt råd og tilkendes en midlertidig eller permanent førtidspension. Hurtigt og ud fra en sundhedsfaglig bedømmelse.

Raske og rørige skal tage ansvar for deres eget liv. Fejler man ikke noget, så skal man ikke hænge fast som klient i det offentlige system.

Derfor vil vi fjerne de raske og røriges pligt til at møde op på kommunen. Man skal ikke rende til møder, deltage i kurser, arbejdsprøvninger, modtage løntilskud osv.

Man får friheden til at leve, som man vil. Til gengæld må man tage ansvar for sine frie valg – også økonomisk.

Vil man ikke tage et arbejde, så koster det samfundet dyrt – og risikoen for, at man bliver hængende på kontanthjælp øges, hvis man for længe står uden for arbejdsmarkedet.

Derfor vil vi nedtrappe kontanthjælpen hver tredje måned, til man rammer ydelseskommisionens grundsats.

Frihed under ansvar. Et godt borgerligt princip.

Og dermed også mindre magt til politikerne og en kæmpe besparelse på mellem 8 og 10 milliarder kroner, der kan sendes tilbage til danskerne i form af lavere skatter og afgifter.

At politikerne konstant finder nye områder i vores hverdag, som de vil bestemme over og detailregulere, koster rigtig mange penge.

Vi kalder det frås.

I PLANEN for et mere borgerligt Danmark skærer vi de næste 14 år FRÅS for 85 milliarder kroner ud af politikernes magt over danskerne.

Det er seks milliarder kroner om året.

Halvdelen af de sparede milliarder sætter vi af til at styrke kernevelfærden. 43 milliarder kroner til blandt andet sundhed og ældre.

Den anden halvdel sender vi tilbage til danskerne i form af lavere skatter og færre afgifter.

PLANEN vil flytte 100.000 ansatte fra den offentlige til den private sektor. Og samlet øge beskæftigelsen i den private sektor med 233.000 nye jobs.

Og gøre Danmark 80 mia. kroner rigere.

Og - give en almindelig familie med to børn 5.900 mere om måneden til forbrug.

Det er en rigtig god plan, vi har lagt frem.

Det er ikke nogen revolution. Men det er en kerneborgerlig plan, der flytter Danmark i en borgerlig retning.

Den styrker kernevelfærden.

Den giver politikerne mindre magt.

Den giver danskerne mere indflydelse i deres eget liv.

Den bygger på borgerlige værdier.

Det er en plan for en borgerlig renæssance.

PLANEN for et mere borgerligt Danmark er blevet taget godt imod i borgerlige kredse.

Måske er nogle lidt overvældede over at se på tryk, at det rent faktisk godt kan lade sig gøre at fremlægge et udspil, der ikke ligner en kopi af Socialdemokratiet.

Især én anden politiker – Kristian Thulesen Dahl – har ivrigt efterspurgt planen.

Jeg har ham mistænkt for at være så ivrig, fordi han troede, at vi i Nye Borgerlige ikke ville være vores borgerlighed bekendt.

Der tog han fejl af os. Igen havde jeg nær sagt.

Jeg er frygtelig glad for min og mit partis borgerlighed.

Jeg holder utroligt meget af de spørgsmål, som Kristian Thulesen Dahl kan finde på at stille til mig i folketingsalen om det.

Nu har han fået PLANEN at kigge i. Så kan han jo fundere på, hvor hans egen borgerlighed befinder sig.

Det skal vi nok få en god debat ud af.

Og vi skal også snakke meget med de andre partier i blå blok. Samarbejde.

Og her kommer jeg nok med en overraskelse for mange her i salen.

Lars Løkke Rasmussen har skrevet noget klogt i sin nye bog.

Ja, det har han altså.

'Politik handler om at få andre til at mene det, man selv mener'.

Sådan har han skrevet i bogen, og det har han fuldstændig ret i.

Vi kommer ingen vegne, hverken med at løse udlændingepolitikken fra bunden eller med at trække Danmark i en mere borgerlig retning, hvis vi ikke kan overbevise andre til at mene det, vi selv gør.

Det gælder for jer ude blandt danskerne i det daglige.

Møde danskerne i øjenhøjde. Tage sig tid til at forklare og argumentere. Trække eksemplerne frem – Husk at bruge Faktabasen på hjemmesiden – og være tålmodig.

Vi har fat i den lange ende, for vi har ret.

Det gælder også for os, der arbejder i folketingsgruppen.

Vi skal have overtalt de andre borgerlige partier til at sætte Danmark først og være deres borgerlighed bekendt.

Det får vi ikke overtalt dem til ved altid at være Rasmus Modsat eller hævde os selv ved enhver given lejlighed.

Hvis man vil have andre til at lytte, skal man opbygge tillid.

Man skal være konstruktiv og løsningsorienteret og vise sit værd for andre.

Det lykkedes rigtig godt i de netop overståede forhandlinger om landbrug og klima.

Hvis det stod til venstrefløjen, blev dansk landbrug skåret ned til sokkeholderne og landmænd sendt ud i konkurs og bagefter på AMU-kursus via jobcentret.

Sådan gik det heldigvis ikke.

Fordi vi i blå blok forstod at samarbejde, fik vi afværget katastrofen.

Vi fik en aftale, som landbruget kan leve med - selv om den bygger på en totalt tåbelig præmis fra klimaloven og en mindst ligeså tåbelig implementering af et EU-direktiv.

Nye Borgerlige er ikke fan af klimaloven. Det er noget makværk. Vi er heller ikke fan af EU-regler.

Men vi gik alligevel konstruktivt til værks, åd nogle kameler og fik en aftale igennem.

Det kan vi godt. Det skal vi kunne.

Hvis vi ikke magter sådan en opgave, kan vi aldrig lykkes med at få de andre til at mene det, vi selv mener.

Og så lykkes vores mission ikke.

Vores mål er ikke at blive et stort parti, eller at få ministerposter, vi kan klistre til.

Vores mål er at redde Danmark.

Det glemmer vi aldrig. Det husker vi hinanden på hele tiden.

Udlændingepolitikken skal løses fra bunden. Danmark skal trækkes i en mere borgerlig retning.

Det kæmper vi for. Sammen.

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Nye Borgerlige, Politisk tale

Relateret

Mette Thiesens tale ved Nye Borgerliges årsmøde
30. oktober 2021

Peter Seier Christensens tale ved Nye Borgerliges årsmøde
30. oktober 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-vermunds-tale-ved-nye-borgerliges-aarsmoede-2021>